

1

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 22 MAART 2013

Vonnis n° : 156

S.R. n° : 157

Bulletin :

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE, waaraan zich gevoegd heeft :

379 , wonende te

burgerlijke partij, hebbende als raadsman Meester
advocaat te

tegen

380 , geboren te op

wonende te
vreemdelinge van Nederlandse nationaliteit;

beklaagde, in persoon verschijnende, hebbende als raadsman Meester
advocaat te

Not.ar.

Beklaagd van : te in de periode
gaande van 1 januari 2010 tot heden;

Op het perceel aldaar gelegen gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 5 ca, eigendom van ingevolge akte verrieden door notaris dd. 31 augustus 2004.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

- A) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij art. 4.2.1.1° a te hebben uitgevoerd:
namelijk het oprichten van een buitenterras (met waterbestendige houten vloer en afgezet met een ijzeren balustrade) op het plat dak van een veranda, rechtstreeks bereikbaar via een trap geplaatst in de tuin.

- B) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij art. 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regening als vergunningsplichtig werd aangemerkt), namelijk de functie als woning van het onroerend goed te hebben gewijzigd in een gastenverblijf met drie kamers, en deze functiewijziging te hebben instandgehouden.

De rechtbank heeft de stukken van de rechtspleging gezien.

- Meester loco in zijn middelen en besluiten namens de burgerlijke partij.
- het Openbaar Ministerie in zijn eis.
- de beklaagde in haar verdedigingsmiddelen, voorgedragen door Meester

De rechtbank past ambtshalve de dagvaarding aan, rekening houdend met de regularisatie die de gedaagde heeft bekomen op 29/12/012 en de vergunning tot bestemmingswijziging op 8/8/2011.

De dagvaarding dient derhalve gelezen te worden als volgt:
verdacht van te in de periode gaande van 1 januari 2010 tot 28/2/2012

voor wat de tenlastelegging sub A betreft en tot 7/8/2011 wat betreft de tenlastelegging sub B.

De regularisatie betekent dat de strafbaarheid heeft opgehouden vanaf datum van de regularisatie. De periode van VOOR deze regularisatie blijft evenwel strafbaar. Idem dito wat betreft de bekomen vergunning tot bestemmingswijziging.

Overwegende dat de feiten zoals omschreven sub litt. A en B in de dagvaarding zoals aangepast van rechte genoegzaam bewezen zijn gebleken ter terechtzitting waarop deze werden behandeld.

De strafrechterlijke inbreuken blijken uit alle objectieve elementen van het strafdossier, de nuttige vaststellingen ter zake, de verklaring van de klaagster, die op zichzelf door de rechtbank als betrouwbaar en aanvaardbaar, objectief en gemotiveerd voorkomt.

Meer in het bijzonder blijkt dat gedaagde eerst het niet zo nauw nam met de Belgische wetgeving op het vlak van stedenbouw, terwijl zij, eens bewust van de inbreuken, zij er alles aan gedaan heeft om zich in regel te stellen.

Tussen de onderscheiden tenlasteleggingen in de dagvaarding vervat is er eenheid van opzet te weerhouden, zodat er krachtens artikel 65 Strafwetboek slechts één straf dient opgelegd te worden

Gedaagde werd voorheen nog nooit Correctioneel veroordeeld en heeft een blanco strafregister en zij verkeert in de wettelijke voorwaarden om de gunst van de opschorting te bekomen. Daar waar de opschorting een gunst is en geen recht, dient de rechtbank in concreto de redenen aan te wijzen waarop er wordt gesteund om deze gunst toe te kennen. De rechtbank houdt rekening met enerzijds de relatieve ernst van de feiten, de houding van gedaagde die blijkbaar terechte spijt voorhoudt voort hetgeen gebeurd is, de ouderdom van gedaagde die voorheen nog nooit is veroordeeld en in het verleden bewezen heeft dat er op het gedrag niets aan te merken valt.

Conform artikel 91, tweede lid, van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk besluit van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950, wat betreft de administratieve kosten in strafzaken, dient voor elke criminele, correctionele en politiezaak aan iedere veroordeelde een verplichte vergoeding van 50,00 euro te worden opgelegd (B.S. 29.11.2012, inwerkingtreding op 01.12.2012 overeenkomstig artikel 2 van voormeld K.B. van 13.11.2012).

Deze vaste vergoeding is geen straf, hetgeen impliceert dat het beginsel van de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet er niet toepasselijk op is. De gewijzigde bijdrage dient dus onmiddellijk te worden toegepast vanaf haar inwerkingtreding, ook al wordt de criminele of correctionele hoofdstraf opgelegd wegens feiten die dateren van vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 13.11.2012. Ingevolge indexatie is dit bedrag thans 51,20 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank is slechts gevat voor de voormelde periode en niet zoals de burgerlijke partij in haar conclusies stelt voor de periode vanaf januari 2009 tot op heden. De gedaagde betwist elke voordeging van de burgerlijke partij.

De rechtbank is van oordeel dat de hinder die de burgerlijke partij ondergaan heeft niet mag overdreven worden, spijs het voor de burgerlijke partij allemaal zeer emotioneel is geweest, wat begrijpelijk is.

De burgerlijke partij wordt geconfronteerd met een onwettige situatie, die zij niet kan, noch moet kunnen plaatsen.

Toch moet zij beseffen dat haar buur over goede intenties beschikt en willig is geweest om de onwettige toestand te regulariseren.

De rechtbank begroot de schade van de burgerlijke partij ex aequo et bono zoals hierna bepaald, omdat een andere berekeningswijze niet mogelijk is.

Gelet op de artikelen 1382 en 1383 B.W. die hier toepasselijk zijn. De burgerlijke partij heeft recht op schadeloosstelling voor alle schade, doch voor niets anders dan de schade die uit het gepleegde misdrijf is voortgesproten.

De rechtbank herleidt de gevorderde rechtsplegingsvergoeding gelet op de aan de burgerlijke toegekende schadevergoeding, die lager is dan hetgeen gevorderd werd.

Gezien de artikelen :

2, 40, 44, 45, 100 van het Strafwetboek;
4.2.1.1° a, 4.2.1.6°, 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.
3, 5 en 6 wet 29.06.1964, gewijz. tot op heden,
91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
28 en 29 Wet van 1 augustus 1985;
1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden;
2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935,
162, 182, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Verleent : de gunst van de opschorting van de uitspraak van de straf voor een termijn van drie jaar.

en veroordeelt haar tot de kosten, berekend en vastgesteld samen op honderd en drie euro en zesentachtig cent, meer een vergoeding van éénenvijftig euro en twintig cent.

Stelt vast dat de herstellvordering door de verleende regularisatie en de verleende vergunning inzake de bestemmingswijziging zonder voorwerp is geworden.

Veroordeelt gedaagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500,00€, meer de gerechtelijke rente tot aan de algehele betaling en de kosten van aanstelling begroot op de herleide rechtsplegingsvergoeding ad 400,00 €.

Uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op bovengenoemde datum in aanwezigheid van :

Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
substituut-Procureur des Konings en griffier.